

Občasník žáků ZŠ Chrudim, U Stadionu

PROSINEC

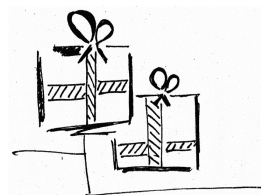

2009

Toto je poslední číslo letošního školního roku. Přejeme Vám pěkné Vánoce, mnoho radosti ze zimních sportů, dostatek elánu a pracovního nasazení ve druhém pololetí a neopakovatelný rok 2010. Redakce.

Vánoce

Opět po roce přichází ten krásný čas. Čas, kdy se všichni z rodiny scházejí a tráví společně chvíle, které do našich srdcí přináší klid, lásku a vánoční pohodu. Po netrpělivých dnech čekání je to tu! Myslím, že jak malé děti, tak i dospělí se těší, co pod stromečkem letos najdou.

Už od rána se obalují řízky z kapra, zdobí se stromek a po místnosti se nese lehká vůně sladkého cukroví. V televizi běží jedna pohádka za druhou a to je na tom to nejkrásnější... Tento čas mám ráda, a proto i vám přeji veselé Vánoce a dárky dané od srdce.

Terka

Alfons

Jmenuji se Alfons. Býval jsem zebříčka pestrá. Nyní jsem v ptačím nebi. Moji předkové se běžně vyskytují v Austrálii, ale já jsem se narodil v České republice. „Jak je to možné??“ V Austrálii nás totiž loví pro domácí chov a rozváží nás do celého světa. Já jsem se tedy dostal do Chrudimi, místního zverimexu. Náš život v kleci je jako život v cele. S tím rozdílem, že my jsme nic neprovedli. V „cele“ žijeme již od početí. Pořád si kladu otázky, co z toho ti lidé mají? Pořád na mě civí, jako kdybych byl mimozemšťan. Hlavně, že oni jsou tak dokonalí. Ty jejich veliké ruce a nohy, to je tak odporné! A ten zjev v obličeji, takové oči a rypák, to je hrůza! Starost o mě se mému chovateli také brzy znelíbila. Jídlo a čistou vodu jsem dostával maximálně jednou za týden. Také mu jednou spadla klec na zem a já si způsobil hematoma křídla. To se naštěstí vyléčilo, ale v zimě už to vyvrcholilo natolik, že mě nechali v garáži. Teplota klesala k minus dvacet stupňům. Byla mi strašná zima. Usnul jsem, ale ráno se už neprobudil. Jinými slovy - nechali mě umrznout. Dávno jsem slyšel, že ještě přede mnou měl majitel rybičky, které „utopil“ ve špinavé vodě a nechal je bez jídla. Lidé se k nám chovají hrozně a měli by se nad sebou zamyslet. Alespoň teď. O Vánocích. Nejsme jenom dárečkem na chvíli. Nás si pořizujete s tím, že se o nás budete dobře a dlouho starat. Dobře si

rozmyslete, zda se umíte postarat sami o sebe a my vám nebudeme spíš přítěží. Pokud už máte jasno a pokud nás máte rádi i s našimi neduhy, rádi vám budeme dělat společnost. Hezké Vánoce přejí všechna zvířátka a děkují už dopředu za pěkné zacházení.

Cinky

Dárek, který překvapil

Tak co? Jaké dárečky dostanou vaši sourozenci pod stromeček? Chodila jsem po stopách našich spolužáků a dotěrnými otázkami se vyptávala, zda se o Vánocích nestalo něco, čím by nás mohli pobavit. I přesto, že se mnozí předháněli v neuvěřitelných příhodách, něco mi našeptávalo, že to ještě není ono. Pak se mi však povedl opravdu pikantní úlovek. Vyzpovídala jsem jednoho mého nejmenovaného spolužáka a podle jeho námětu vám teď přináším upravený mikropříběh.

Štědrovečerní večere byla u konce a rodina šla k vánočně ozdobenému stromečku. Svítla na něm barevná světýlka a neuspořádaně z větví visely skleněné i dřevěné ozdoby. Pod stromečkem byla spousta dárků a dárečků. Na ty však byl ještě čas. Nejdříve se musely zazpívat vánoční koledy. Po nich už mohly přijít na řadu dárky. Byly zabaleny v krásných barevných papírech. Hoch, říkejme mu Ludva, je začal rozdávat podle jmen, která byla napsaná na přiložených visačkách. Boj s vánočním papírem započal. Všichni jako šílení trhali papír doslova na kousičky. Malování Mikulášové, vánoční stromečky, vločky či prskavky, které vyobrazil naivní malíř na kýžený papír, byli během chvilky rozškubáni. Ludva dostal krásné dárky. I ostatní byli nadšeni. Nejvíce však byl Ludva byl zvědavý na to, co bude jeho dvacetiletá sestřička říkat na dárek, který jí pořídil. Z internetové aukce na aukro.cz totiž koupil velikého plyšového růžového králíčka od značky Playboy. Netušil však malý Ludva, co tato značka znamená, ale králík se mu moc líbil. Poté, co se sestra vzpamatovala, líbil se vlastně i jí. Jako správná sestra Ludvovi vysvětlila, co znamená Playboy. Nikdy se asi s králíčkem na veřejnosti nechlubila, ale Ludva měl rozšířený obzor v oblasti erotiky. Vánoce se opravdu vydařily.

A jaké plyne ponaučení z Ludvova příběhu? Mějme se rádi, mnohdy i starší sourozenci jsou nám velice užiteční. Jako třeba Ludvovi.

Tak Ludvo, hezké Vánoce 2009!

Sluníčko☺

Drsnák a Vánoce

Ach jo! Zase všichni blázněj! Proč z toho všichni dělaj takovou vědu? Vždyť je to den jako každěj jinej, jen možná s tím rozdílem, že se zase po dlouhej době pořádně najim! Dám si dabl porci salátu s kaprem. Přide mi docela zbytečný utrácet prachy za dárky, který stejně za pár let skončej v nějakěj starej pomuchlanej krabici s nápisem NA VYHOZENÍ! Všichni lítaj kolem uklízení, pečení a zdobení všeho, co jim padne pod ruku. Podle mě si můžeme dát dárky kdykoliv, né jak ňáký cvičený opice přesně 24.prosince. Kámoška zas zase bude lítat od okna k oknu jako plašan a všichni jí budou dokolečka opakovat : „Neboj, Ježíšek na nás určitě nezapomněl, jen má hodně práce.“ Ještě že tyhle řečičky na mě neplatěj. Koupim jim zas nějaký kraviny, vyslechnu si, jak byl Ježíšek rozdávačnej, a s novýma fuskama, který letos určitě opět vyfasuju, si pudu lehnout! Ale co na tom! Všem přeju veselý Vánoce bez ohledu na to, jestli je nemusíte tak jako já!

(Pozn. redakce : Drsnák nám dal rozhovor a prý si šel napsat na papírek Ježíškovi, co by si letos moc přál. Chvátal, aby lístek byl strčen za okno nového domova včas. Ne jako minulý rok. To nebyl ani s rodiči. Letos má premiéru. Konečně. Vybrali si ho. Bude mít sestru i bráchu. Jsou ještě malí. Jméno sestřičky si pamatuje. Zuzanka. Na bratrovo jméno zapomněl...Je hodně rozrušen. Neví, co mají rádi, co jim pod stromeček dát. Snad něco pěkného vymyslí. A nového tátu s mámou taky obdaruje. Už teď je má moc rád. A pak že je to drsnák☺!)

Jak jsme zachraňovali tatínka

Byly Vánoce, všichni jsme se těšili na štědrovečerní večeři. Nastal ten okamžik. Šli jsme večeřet. Vše bylo v pořádku do té doby, než taťka zakřičel: „Mám v krku kost!“ Všichni jsme byli jako omráčení. Začali jsme kolem taťky zděšeně běhat. Pořád jsme se ptali, co máme dělat. Jediný, kdo něco konečně podniknul, byl taťka. Začal se dávit a přitom si prstem kost vyndávat sám. S napětím jsme sledovali, jak se u toho tatínek kroučí a snaží se sám sobě zachovat život. Povedlo se. Kost byla neskutečně veliká. Ráda bych napsala, jak jsme se podíleli na záchraně živitele rodiny, ale jediný, komu jsme tehdy poklepali na rameno, byl živitel sám. Strach a šok nám dokonale svázaly ruce...Na tyto Vánoce dnes již vzpomínáme s úsměvem. (Promiň, tati.)

Domča☺

Jak u nás byli čerti

Letos jsem se mimořádně těšila na Mikuláše, protože jsem věděla, že se na čerty přijede podívat i pětiletý Tomášek a dvouletý Honzík, což jsou moji bratránci. Když už jsme se tak večer sešli, zeptala jsem se Tomáška, jestli se bude bát. Hrdinně mi odpověděl, že se v žádném případě nebude bát. Tak jsem si v duchu řekla – to určitě!

Čerti zazvonili. Jen jsem viděla, že se kolem mě mihnul Tomášek. Otočila jsem se a za sebou vidím, jak se za mnou schovává. Chtěla jsem, aby si ho čerti všimli, tak jsem ho vzala do náruče. Čert k němu přišel a povídal: „Ty s námi půjdeš do pekla!“ On mu odpověděl: „Já ti řeknu básničku, chceš?“ Čert ale zřejmě básničku slyšet nechtěl ☹ a vytrhnul Toma z mojí náruče. Tom se mě držel zuby nehty a to doslova. Když jsem si potom sundala mikinu, měla jsem na ruce rudé škrábance. Vedle sebe jsem spatřila tetu s Honzíkem. Ptám se tety, jestli se i Honza drží jako klíště. Držel. Jen zvedla ruce a já viděla, jak jí visí kolem krku, který má rudý, jako kdyby ji někdo škrtil.

Čerti odešli, kluci dostali velkou nadílku. Pusu od ucha k uchu. Velcí hrdinové. Kdo však na hororovou scénu dlouho nezapomněl, tak to jsem byla já a teta. Rudé šrámy od roztomilých drobečků nás ještě tři dny pálily.

Domča☺

Anděl

Je 24.prosince a na planetě Rolnička se dokončují poslední Vánoční výzdoby. Pro obyvatele této miniaturní planetky je to ten nejdůležitější den v celém roce. Poslední opozdilci zdobí vánoční stromky barevnými stužkami, řetězy a ozdobami. Malé děti pobíhají venku a staví sněhuláky. A někteří zapomnětlivci balí, nebo dokonce dokupují dárky. Obyvatele této planety známe všichni pod stejným jménem - andílci. Mezi těmi všemi roztomilými a mírumilovnými andílky se však našel jeden, který Vánoce k smrti nenáviděl. Neměl totiž křídla! Celý rok vymýšlel, jak by všem ostatním mohl Štědrý den zkazit. I stalo se něco neobvyklého. Ve městečku Orion se objevil ještě jeden anděl. Byla to dívka a také bez křídel. Zamilovali se do sebe...A ze zlého anděla se stal rázem snad ten nejmilejší andílek v celém vesmíru. Začal péct cukroví, zdobit stromeček a taky koupil všem ostatním andělům dárečky. Své nejmilejší koupil tu největší rolničku s nápisem Miluji tě!

Od té doby, když se o někom řekne, že má andělskou povahu, znamená to, že je plný lásky.

anděl

Mikulášská nadílka

V pátek 4. prosince jsme coby žáci IX. A a B šli na návštěvu Hotelové školy Bohemia v Chrudimi. Sraz jsme měli ráno před školou. Když už se konečně i poslední spáči dostavili, mohli jsme vyrazit. Hotelová škola se nachází kousek od vlakového nádraží, takže jsme si udělali menší ranní procházku. Před školou nám místní studenti přesně ukázali, jak se to nedělá. Ptáte se na to, co se nedělá? No, našlo se jich totiž poměrně dost, kteří měli problémy s dochvilností. U dveří nás přivítal moc sympatický pan ředitel. A už jsme šlapali do schodů. No, povím vám, že já osobně bych tedy každý den tolik schodů šlapat nechtěla. Nahoře na nás už čekal barman. Byl to mistr české republiky ve Freestyle. Něco málo nám o sobě pověděl a show mohla začít. Byli jsme velice nadšeni. Jásali jsme, křičeli, tleskali. Nikdy na tento zážitek nezapomeneme. Po skončení nás zase pan ředitel odvedl po těch strašných schodech dolů. Tam nás čekal druhý barman – Petr Plojhar. Ten už

ovšem neházel flaškami nad hlavou, ale tiše a důstojně míchal nápoje. Měli pro nás připravené dokonce i překvápko. Čerta, Mikuláše a anděla. Dali nám každému nějaké ty dobroty a společně jsme si zazpívali vánoční koledu. Bylo to moc příjemné zahájení nového dne.

Terýsek =)

Pečené věnečky k ozdobení dárku nebo stromečku

Těsto na preclíky:

Potřebujeme:

200g hladké mouky, 100g tuku, 5 lžic mléka, 2 lžíce strouhaného eidamu, 10g droždí, špetka soli a cukru do kvásku, vejce na potřetí

Na posypání:

Mák, kmín, sezamové semínko

Kvásek:

Smíchejte trochu vlažného mléka (asi 1/3) s droždím a lžičkou cukru. Nechte na teplém místě vykynout.

Poté zadělejte těsto. Smíchejte mouku, rozpuštěný tuk (vlažný), a kvásek spolu se špetkou soli.

Těsto nechte asi 30 minut vykynout. Pak jej rozdělte na dvě části. Z jedné části vytvořte preclíčky a z druhé části můžete vykrajovat různé tvary (hvězdičky, stromečky, srdíčka apod.). Ještě než tyto tvary dáte péci, udělejte do nich špejlí díрку, abyste je po vychladnutí mohli zavěsit.

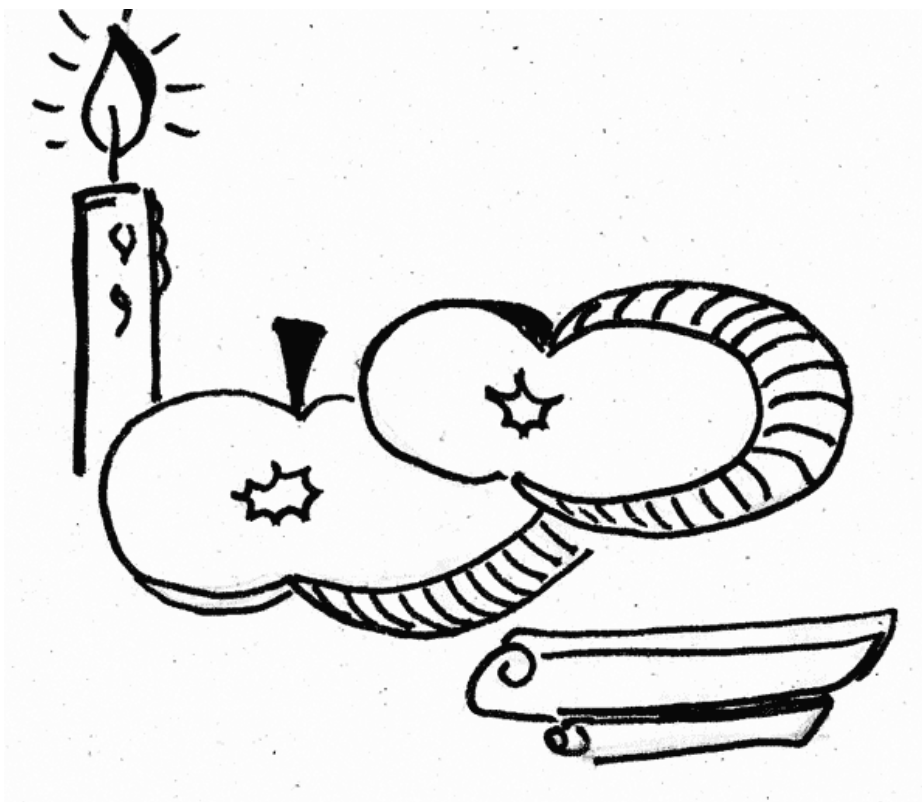
Jak na to?

Nejprve vytvořte těsto, vyválejte válečky, ze kterých vytvoříte kroužky. Ty upečte a vychladlá kolečka navlékněte na barevnou stužku.

Terýsek=)

Povedené Vánoce

Ze začátku to byl opravdu krásný Štědrý den. Všude jsem měla uklizeno. Po celém bytě voněly vonné svíčky, stačilo už jen dopéct poslední várku cukroví, osmažit kapra, ozdobit stromeček a připravit salát. To jsem samozřejmě nevěděla, co mě ještě čeká. To, že jsem vánoční ozdoby našla až za dvě hodiny, by mi tak nevadilo, ale to, že jsem zapomněla během svého hledání vypnout troubu, takže se mi moje linecké cukroví spálilo, mě docela naštvalo. Flintu do žita jsem však nehodila. Stromeček jsem ozdobila a byla jsem se svým výkonem opravdu spokojena. Spálené cukroví jsem vysypala do koše a šla jsem připravit salát s velkou porcí majonézy. Nikdy by mě ale nenapadlo, že by ta majonéza mohla být prošlá. A dala jsem jí do salátu, k mojí veliké smůle, rovnou dvojitou dávku. Když jsem svůj konečný výtvar ochutnala, nemohla jsem ani polknout a běžela jsem na záchod. Tohle byla opravdu ta nejhorší příprava vánočního menu, co jsem kdy zažila. Po tomhle všem jsem doma nenašla dokonce ani strouhanku, takže chudák kapr zůstal v mrazáku a já jsem šla slavit Vánoce k rodičům!

Recept: Na piškotovou roládu s tvarohovou náplní

2 vejce, 2 lžíce teplé vody, 50g sorbitu, trochu vanilky, 50g polohrubé mouky, 25g solamylu, 1 lžíce kypřícího prášku do pečiva, tuk na vymazání plechu a mouku na vysypání...

Náplň: 250g tvarohu, 20g sorbitu, 1 dcl mléka, citrónová šťáva, 12g želatiny, trochu vanilky, 6 lžic vody...

Vše smícháme, až na želatinu, kterou namočíme do vody, rozvaříme a poté až přidáme k ostatním přísadám..

Do mísy vložíme žloutky, teplou vodu, sorbit, vanilku a vše vyšleháme do pěny. Poté lehce vmícháme směs mouky se solamylem a práškem do pečiva. Nakonec zamícháme ušlehaný sníh z bílků. Připravenou hmotu poté rozetřeme na plech a pečeme ve středně vyhřáté troubě dozlatova. Po upečení nanese krém a těsto zarolujeme. Roládu necháme několik hodin v chladu ztuhnout, rozležet.

Vánoční rozhovor

1. Už víš, čím překvapíš rodiče?
2. Jakého kamaráda chceš překvapit a čím?
3. Jak si představuješ Ježíška?

Libor Pilař V.A

1. Ne.
2. Nevím.
3. Letí na bobech a táhne ho 8 psů, asi je to puberták☺.

Radka V.A

1. Jo překvapením.
2. Plyšové zvířátko kamarádce.
3. Puberták s létajícím kobercem ☺.

Vojta Bureš V.A

1. Ne.
2. Nevím, ale třeba nějakým kamarádům☺.
3. Děda na saních.

Pepíno III.A

1. Ničím.
2. Ne.
3. Nevím.

Petra III.A

1. Ano..Dárečkem.
2. Ničím.
3. Malé miminko.

Terka III.A

1. Pro rodiče vyrobím vlastní dárek.
2. Ne.
3. Nevím.

Honza III.A

1. S ničím.
2. Kamaráda, ale ještě nevím s čím.
3. Děda.

Matěj Novotný IV.A

1. Ne.
2. Jo...Kámošovi.
3. Dědeček.

Dan IV.A

1. Ano.
2. Ano kamarádce i kamarádovi.
3. Miminko.

Lucka IV.A

1. Ano.
2. Ano kamarádce.
3. Když jsem byla malá, tak jsem si ho představovala jako ježka, teď nevím.

Natálka IV.A

1. Ano.
2. Ne.
3. Děda se sáněmi.

Káťa III.A

1. Ne.
2. Nevím.
3. Starej děda 😊.

Eliška Sedláková III.B

1. Ne.
2. Ano ..kalhotky s Hello Kitty 😊.
3. Blond'atý miminko s blond'atými vlásky a s čapkou jako Santa Klaus 😊.

Vánoční koledy

Historie vánočních koled sahá až do 13. století. Koledami byly původně označovány písně, které byly zpívány během velkých křesťanských svátků. Postupem času se však koledy přeměnily v písně s vánoční tematikou, které měly náboženský charakter. Ty se zpívaly od Štědrého dne mnohdy až do Velikonoc. Koledy po staletí umocňují kouzlo Vánoc a vyvolávají vzpomínky na nejkrásnější chvíle života.

Vánoční pranostiky

- Na Adama a Evu čekejte oblevu..
- Je-li na Štědrý den nebe hvězdnaté, bude rok úrodný..
- Když 24.12. večer sněží, na pytle se chmel těží..
- Když na Boží hod prší, sucho úrodu poruší..
- Na Boží narození o komáří zívnutí..
- Jak na Nový rok, tak po celý rok..
- Na Nový rok o slepičí krok...
- Na Tři krále mrzne se stále..
- Zelené Vánoce-bílé Velikonoce..
- Lepší Vánoce třesuté než tekuté..
- Když na Štěpána větrové uhodí, příští rok špatně se urodí..
- Po studeném prosinci bývá úrodný rok..
- Vánoce na ledě- Velikonoce na blátě..

Vánoční útržek ze života Adama a Evy v dnešním světě:

Vánoce se blíží a s nimi i svátek Adama a Evy na Štědrý den. Tentokrát to pojmu trochu s nějakou tou srandou a to na téma Adam a Eva v moderní civilizaci. I když si myslím, že ne vše, co vám o Evičce a Adámkovi napíšu, je úplně moderní. Berme to ale s nějakou tou švandou 😊. Adam a Eva byli po vyhnání z ráje nazí. Od tohoto momentu ale utekla dlouhá doba a Adámek s Evičkou už žijí úplně jinak. Eva ráda nakupuje nové oblečení a různé módní doplňky - klobouky, šperky a samozřejmě i nějaké pěkné botky. Každý čtvrtek se objeví ve svém oblíbeném obchodním centru a tam to vypadá asi takhle: nejprve zaparkuje se svým stříbrným kabrioletem v podzemní garáži. Potom vyjede po jezdících schodech nahoru a tady už začíná to její „vzrůšo“. Na vysokých jehlách míří do obchodu s oblečením s názvem Gate. Za chvíli už se vrací se dvěma taštičkami. Jde dál chodbou,

vejde do obchodního řetězce s oblečením číslo 2 a vybírá si další slušivou róbu. Na naší vrchní nákupčí je vidět, že si to opravdu užívá. A tak to jde dlouhé minuty a hodiny. Eva už má nakoupeno mnoho věcí a je to opravdu vidět : na zápěstí se jí houpe kolem patnácti taštiček z různých obchodních řetězců. Usmívá se. Koupila už i pro svého manžela Adama nádherné psací pero od značky Parker. Kdopak jí to jde naproti? Samozřejmě, že její milovaný Adámek. Obejmou se a už spolu ruku v ruce jdou na večeři do pizzerie Ristorante. Eva pracuje jako módní návrhářka a v této branži se velmi proslavila. Hlavně svou kolekcí Jarní rosa od Evy. Adam pracuje jako tiskový mluvčí jedné středně velké firmy. Tak tohle byl jen takový útržek z jejich života.... Jste dnešním Adamem a dnešní Evou?

Sluníčko☺

